עין משפם נר מצוה

דאיעבר מקלוט כרבי שמטון. קלוט פרסותיו קלוטות ונולד מן הטהור ורבי שמעון קרי ליה טמא דתניא בכורות (דף ו:) רבי שמעון אותר גמל [ויקרא יא] גמליי שני פעמים אחד גמל הנולד מן הגמלה ואחד גמל הנולד מן הפרה ואפילו עברתו מן הטהור משור גמור קאסר ליה ר"ש ופליג עליה רבי יהושע [בכורות ז.] היכא דעברתו מן הטהור משור שאינו קלוט וממירו בסימן אחד של טהרה או מעלה גרה או מפריס פרסה ודורש את זה לא תאכלו את הגמל [שם] זה אי אתה אוכל בסימן אחד אבל יש אחר שאתה אוכל בסימן אחד ואי זה זה טמא הנולד מן הטהור

פרק שביעי בבא קמא

פ"ק דב"ב דף ו., ג) [או מכרו כנ"לו, ד) [תוספתא פ"ו], ה) [שכת לג: ע"ש לע"ק, ב"מ ח.], ו) [חולין נח. וש"נ], ו) [חוספתה פ"ו], ח) [דברים יד], ט) ושמות כבו. י) ושמות כא], כ) בפרש"י חולין פה ע"ב פירש חונקו (חו"י), 3"51 330 16 6"0 (3 כלפנינו. רש"ל.

תורה אור השלם ו. כי יגנב איש שור או יי בּ בְּבֵב אָ שׁ שׁוּי אַנְ שָׁה וּטְבָחוֹ אוֹ מְכָרוֹ חֲמִשָּׁה בָּקָר יְשַׁלֵם תַּחַת השור וארבע צאן תחת

הנהות הב"ח

(מ) גם' דומיא דוטבחו ור׳ שמעון וכו׳ דלא למיגז קיימא: (ב) רש"י ד״ה בכבש וכו׳ משלימנה לד גבי הקדש ולא אפסדתך

גליון הש"ם רש"י ר"ה שותף שמבח בו' ואע"ג ראמרן לעיל. עי' רש"י לקמן דף קו ע"ב :ד״ה בשותף שטבח ול״ע

מוסף רש"י יביא הרי עלי עולה יביא פחות שבעולות. דעולה ליכא לספוקי אלא בזכרים (מנחות שותפין שגנבו. והאחד לדעתו ולדעת חבירו (ב"ם

ועיבורו מן הטהור יכול אף עיבורו מז הטמח כלומר יכול כשם שחני מכשיר בו כך אני מכשיר בבנו אם נתעברה פרה הימנו ת"ל שה כשבים ושה עזים ש עד שיהא נולד משני כבשים שיהו אביו ואמו כבשים וההיא פסולה דבנו דנפקה ליה לר׳ יהושע מכבשים משמע ליה לרבא משה: מי פטר גוב נפשיה. גבי בעלים: בכבש. דאמר ליה עולה הא מחייבת ועולה משלימנא לך (כ) ולא אפסדתך תו מידי דהא יוצא בה אתה ידי נדרך: גנב פטר עלמו. דאתשלומין דבעלים מחייב והרי הוליאו ידי נדרו ואפסידא דהקדש מיפטר דמבית האיש כתיבש ולא הקדש ואליבא דר׳ שמעון נהט לה דאמר קדשים שחייב באחריותן חייב. פלוגתייהו דרבנן ור"א וטעמייהו בפרק בתרא דמנחות [קו:]: בותני' או שהיתה לו בו שותפות. קודם שגנבו לא קרינן ביה ומכרוי כולו באיסורא: הנוחר. י קורעו מנחיריו עד לבו: והמעהר. עוהר סימניו: פטור. ואפי׳ לרבנן דהא לאו שחיטה היא כלל: גבו' מאי חוץ מאחד ממאה. כלומר ממאי קאמרינן דאי שייריה הוי שיורא: הניתר עמו. כגון מבשרו אבל שיורת עורה וקרניה וגיוותיה לא הוי שיור: ולוי אמר. אפילו גיזותיה הוי שיור: המעכב בשחיטה. דבר שאם ניטל הימנה נעשית בו נבילה מחיים כגון וושט או קנה או הירך יוחלל שלה או כבד או אחד מבני מעיים דלא מתיר לה שחיטה אבל ידה ורגלה מן הארכובה ולמטה לא. וטעמא דכולהו מפרש לקמן: אלא לרב דאמר כמחן. אי כת"ק אפי׳ חוץ מגיזותיה אי כרבי אפילו ידה נמי לא: מידי דהוי בטביחה. הוי שיור במכירה:

ור"ש כן אלעור. לא דריש דומיא

דטביחה ומיהו גיזותיה לא הוי שיור דלמיגז קיימי: את הקיטעת. אע"ג

דליכא כולה חייב דמאי דגנב הא זביו

כוליה: שותף שגנב מחבירו. פטור

מארבעה וחמשה אפי׳ מחלק חבירו

דליכה וטבחו כולו בהיסורה: שותף

שטבה לדעת הבירו. משלמין בין

שניהם דאיכא וטבחו כולה בחיובא

דהטובח חייב על חלקו וחבירו

דאיעבר מקלום כר' שמעון בעי רבא הרי עלי עולה והפריש שור ובא אחר וגנב מי פמר גנב נפשיה בכבש לרבנן בעולת העוף לר' אלעזר בן עזריה דתנן אהרי עלי עולה

בר פשר נפשיה בו'. אכל הנודר עלמו פשיטא דמלי פטר נפשיה אי לא בעי למיעבד מלוה מן המובחר: יביא כבש ר"א בן עזריה אומר יביא תור או בן יונה מאי מי אמרינן שם עולה קביל עילויה או דלמא מצי א"ל אנא מצוה מן המובחר בעינא

מרובה

למיעבד בתר דאיבעיא יהדר פשט גנב פטר עצמו בכבש לרבנן בעולת העוף לר' אלעזר בן עזריה רב אחא בריה דרב איקא מתני לה בהדיא אמר רבא יהרי עלי עולה והפריש שור ובא אחר וגנבו פמר עצמו בכבש לרבגן ובעולת העוף לר' אלעזר בן עזריה: **כותני'** מכרו חוץ מאחד ממאה שבו או שהיתה לו בו שותפות השוחט ונתנבלה בידו הנוחר והמעקר משלם תשלומי כפל ואינו משלם תשלומי ארבעה וחמשה: גמ' מאי חוץ מאחד ממאה שבו אמר רב יחוץ מדבר הניתר עמו בשחימה ולוי אמר חוץ מגיזותיה וכן תניא במתניתא חוץ מגיזותיה מיתיבי מכרה חוץ מידה חוץ מרגלה חוץ מקרנה חוץ מגיזותיה אינו משלם תשלומי ארבעה וחמשה רבי אומר ידבר המעכב בשחימה אינו משלם תשלומי ארבעה וחמשה ושאינו מעכב בשחימה משלם תשלומי ארבעה וחמשה ר"ש בן אלעזר אומר חוץ מקרנה אינו משלם תשלומי ארבעה וחמשה חוץ מגיזותיה משלם תשלומי ארבעה וחמשה בשלמא ללוי כתנא קמא אלא לרב כמאן אמרי רב דאמר כי האי תנא דתניא ר"ש בן אלעזר אומר מכרה חוץ מידה וחוץ מרגלה אינו משלם תשלומי ארבעה וחמשה יחוץ מקרנה חוץ מגיזותיה משלם תשלומי ארבעה וחמשה במאי קמיפלגי תנא קמא סבר יומבחו כולו בעינן יומכרו כולו בעינו ורכי סבר ומבחו מידי דהוי במביחה לאפוקי מידי דלא הויא במביחה ומכרו דומיא 🐠 דמביחה ור' שמעון בן אלעזר סבר קרגא דלא למגזא קיימא הוי שיור ואינו משלם תשלום ארבעה וחמשה גיזותיה דלמיגז קיימי לא הוי שיור ומשלם תשלום ארבעה וחמשה ואידך תנא דבי ר' שמעון בן אלעזר סבר ידיו ורגליו דצריכי מביחה הוי שיור ולא משלם תשלומי ארבעה וחמשה קרניה וגיזותיה דלא צריכי מביחה לא הוי שיור קשיא דר' שמעון בן אלעזר אדר' שמעון בן אלעזר תרי תנאי ואליבא דר"ש בן אלעזר ת"ר ההגונב הקימעת ואת החיגרת ואת הסומא וכן הגונב בהמת השותפין חייב ושותפים שגנבו פטורים והתניא ∘שותפין שגנבו חייבין אמר רב נחמן לא קשיא כאן בשותף שגנב מחבירו כאן בשותף שגנב מעלמא איתיביה רבא לרב נחמן יכול שותף שגנב מחבירו ושותפין שגנבו יהו חייבין תלמוד לומר ומבחו כולו בעינן וליכא אלא אמר רב נחמן לא קשיא "כאן בשותף שמבח לדעת חבירו כאן בשותף שמבח שלא לדעת חבירו בעי רבי ירמיה מכרה חוץ משלשים יום חוץ ממלאכתה חוץ מעוברה מהו אליבא דמאן דאמר יעובר ירך אמו הוא לא תבעי לך דהא שייר בה כי תבעי לך אליבא דמאן דאמר דעובר לאו ירך אמו מאי מימר אמרינן כיון דמחובר בה הוי שיור או דלמא כיון דלמפרש מינה קאי לא הוי שיור איכא דאמרי כיון דלאו ירך אמו הוא לא הוי שיור או דלמא כיון דצריך לאישתרויי בהדה בשחימה כמאן דשייר בגופה דמי תיקו: בעי רב פפא יגנבה קמעה ומכרה מהו מי אמרינן מאי דגנב הא לא זבין או דלמא מה דזבין הא לא שייר תיקו: תנו רבנן "לגנב ונתן לאחר ומבח גנב ונתן לאחר ומכר גנב

נמי עשאו שליח והא רבינן לעיל (דף על.) דיש שליח לדבר עבירה הכא דאמריגן תחת ושמות כאן לרבות את השליח: שותף שעבה שלא לדעת הבירו. פטור דליכא וטבחו כולו בחיובא דבההוא פלגא דחבריה לא נעשה שליח והוה ליה כטובח ומוכר אחר הגנב דפטור ועל חלקו נמי פטור הואיל וליכא וטבחו כולו בחיובא. °ואף על גב דאמרן לעיל [עא:] חמשה בקר ואפי׳ חמשה חלאי בקר היי מילי היכא שגנב בהמח השוחפין וטבחו ואחר כך הודה לאחד מהם על חלקו דבשעת טביחה הואי כוליה בחיובא והכי אמרינן בהגחל (לקמן דף קו:) דשותף שטבח שלא לדעת חבירו פטור: **חוץ משלשים יום.** אעשה בה מלאכתי: **חוץ ממלאכסה.** אם תרצה לשוחטה שחוט מיד ואם מעשה בה מלחכה המלחכה היא שלי מי הוי שיור או לא: עובר ירך אמו הוא. פלוגתא בתמורה (ל: לא.): גנב ונתן לאחר וטבח. לא נתן במתנה דא"כ אפילו לא טבח מיחייב אנתינה משום מכירה כדקתני סיפא אלא עשאו שליח לטביחה או למכירה: והקיף

קיב א מיי פט"ז מהלי . מהלי הסקרבנות הלכה ג: מייי

הככה ג: קיג ב מיי' שם הלכה ז: קיד ג מיי' פ"ב מהל' גניבה הלכה יא טור ח"מ סימן שג סמג עשין עא:

ממו ד מיי שם הלי ח:

קשו ד מיי שם הני ה: קשו ה ד מיי שם הלכה יח: קיו ח מיי שם הלי מ: קיח ט מיי שם הייד: קיש י כ מיי שם הייצ: קב ל מיי שם הלי י:

רבינו חננאל הא דבעי רבא הרי עלי עולה והפריש שור וגנבו נוב, מי מצי גנב למיפטר נפשיה, בכבש לרבנן או בעולת העוף אליבא דר׳ לשום בעליו או עוף. והדר פשטה דמצי פטר נפשיה בהכי דתנן בסוף פרק מנחות [קז.] האומר הרי עלי עולה יביא כבש ר׳ אלעזר בן עזריה אומ׳ יביא תור או בן יונה. מתני׳. מכרו חוץ מאחד ממאה בו וכול׳. הא דתנינז חוץ ממאה בו לאו דוקא אלא אפילו פחות מזה, וחלקו בזה רבותינו. רב אמ' חוץ זה בענן שישייר דבר הנותר עמו בשחיטה כגון אבר או . בשר וכיוצא מן הבשר ומן וקרן וצפורן אין שיורו שיור. תנא קמא דמיתיבי סבר דבר הניתר בשחיטה כגון היד והרגל, וזולתן . כגוז הקרז והגיזה הכל הוי שיור. ר' אומ' דבר המעכב בשחיטה, פיר' שאם תקחנו תיפסל השחיטה ונקות: הפסק השהיטה כגון הרגל ... שיור, זולתי זה לא הוי שיור איפשר שיחתכנה וישאר ... הן מאחר שפירשו וכל דבר ועניינו והחלוקה בין רבי ... שהוא לרב. רב סבר בחזקת אבר מן החי שאינו ניתר אלא בשחיטה הוא דהוי שיור ... חתד אינה סבר דבר הנטרפת בו כגוז וכיוצא בהז. דבר הנטרפת הדבר לא תעלה לבהמה שחיטה הוא דהוי שיור. י ואם שייר פטור מלשלם דלא מכרו עדיין, אבל זולתו לא. תנו רבנן הגונב הקיטעת והחיגרת והסומא, וכן הגונב בהמת השותפין ושותף שגנב מעלמא, וטבח או מכר לדעת שותפו חייב, ושותף שגנב משותפו בדבר שיש ר' ירמיה מכרה חוץ משלשים יום, כלומר תחזור לרשותו שלשים יום, או חוץ ממלאכתה כלו' שתהיה מלאכתה שלגנב, וכן עוברה אליבא

. רמאן שאמר עובר לאו ירך אמו הוא, ועלתה בתיקו. וכן בעיא דרב פפא.